

Foto copertă: Procesiune în Kolwezi

© părintele Damaschin Grigoriatul

Este liberă preluarea materialelor din această carte, în format electronic sau în variantă tipărită – cărți, ziare, reviste –, doar cu menționarea sursei.

© Pentru ediția de față, Editura Areopag.

www.areopag.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Damaschin Grigoriatul, monah

Înfruntând vrăjitoria și alte rătăcirii /

părintele Damaschin Grigoriatul ; trad. de părintele Grigore Konispoliatis. - București : Areopag, 2025

ISBN 978-606-9678-71-8

I. Konispoliatis Grigore (trad.)

133.4

Părintele Damaschin Grigoriatul

Înfruntând vrăjitoria și alte rătăcirii

Traducere de părintele Grigore Konispoliatis

Editura Areopag
București, 2025

CUPRINS

Introducere	5
Erorile papismului	19
1. Taina Sfântului Botez	19
Mărturii despre Sfântul Botez	22
2. Taina mărturisirii	43
Mărturii despre Taina mărturisirii	48
Mărturii despre Sfânta Împărtășanie	58
4. Preoția lui Hristos	77
Mărturii despre preoție	80
5. Taina Sfântului Maslu	85
Mărturii despre Sfântul Maslu	88
6. Taina cununiei	97
Mărturii despre taina cununiei	99
7. Cinstita Cruce	110
Mărturii despre Sfânta Cruce	110
8. Moaștele sfinților noștri	124

9. Metoda perfidă a „Uniației” ca mijloc de prozelitism în rândul ortodocșilor.....	136
10. Străduințe în vederea unirii Bisericii Romei cu Biserica lui Hristos.....	141
a) Evenimentele de la Sinodul de la Ferrara-Florența.....	141
b) O delegație compusă din latini și greci filocatolici, la Sfântul Munte, în secolul al XIII-lea	155
11. Diferite alte întâmplări minunate ce demonstrează adevărul credinței ortodoxe ..	163
12. Statul Vatican	212
13. Purcederea Sfântului Duh „și de la Fiul” – Filioque	221
14. Infailibilitatea papală	221
15. Primatul papal.....	241
16. Comercializarea virtuților	251
17. Purgatoriul	256
18. Imaculata concepție a Născătoarei de Dumnezeu	260
Epilog.....	265

ERORILE PAPISMULUI

1. TAINA SFÂNTULUI BOTEZ

În instituirea Tainei Sfântului Botez în Biserică s-a prevăzut, încă de la începuturi, modul liturgic corect de săvârșire a acesteia, prin afundarea catehumenului de trei ori în apă. Domnul Însuși a primit în Iordan botezul de la Ioan prin afundare: *Iar botezându-Se Iisus, când ieșea din apă, îndată cerurile s-au deschis...* (Matei 3, 16). Începând cu secolul al XIV-lea, s-a generalizat în biserica apuseană botezul prin stropire, care inițial era permis, prin iconomie, doar în cazul în care cel ce urma să fie botezat era grav bolnav și nu putea fi afundat în apă.

Preotul ortodox nu spune: „Te botez eu...”, așa cum fac romano-catolicii, ci spune: „Se botează robul lui Dumnezeu...”. Sfântul Apostol Pavel arată semnificația simbolică a botezului, vorbind despre îngroparea omului celui vechi (afundarea în apă) și învierea –

ridicarea omului nou. Biserica papală admite că Taina Sfântului Botez poate fi administrată și de către un iudeu sau un musulman, dar o astfel de poziție demolează complet sfințenia și scopul acestei Taine. În același timp, se anulează taina preoției, prin afirmarea celor două componente, *specială și generală*.

Verbul *a stropi* cu siguranță nu înseamnă *a boteza*, adică a afunda în apă, ci a turna, a vărsa. Iar acesta nu este botez. Este doar stropire. De ce timp de paisprezece secole au săvârșit botezul prin afundarea în apă, pentru ca apoi excepția să devină regulă, stabilită definitiv în biserica lor? Bănuim că le este mai comod așa. Sau să ne răspundă ei înșiși. Toți cei care sunt stropiți nu sunt botezați în fapt și nici nu primesc Harul necesar mântuirii. Așadar, toți papistașii care doresc cu adevărat să se mântuiască nu vor fi rebotezați, ci botezați în Biserica noastră Ortodoxă, deoarece biserica lor nu săvârșește botezuri, ci stropiri. Încă din primii ani ai răspândirii Bisericii în lume, îndată după Botez se administra Taina Mirungerii, prin care cel botezat era uns cu Sfântul Mir, ritual prin care se completa pe deplin Harul Botezului. Ne confirmă acest lucru și Tertulian, într-una din scrierile sale din secolul al II-lea. În Apus,

însă, după îndepărtarea bisericii Romei de Biserica cea Una a lui Hristos, au despărțit Botezul de Mirungere. Aceasta din urmă este aplicată de către episcopul lor copiilor botezați când au împlinit deja vârsta de 7-12 ani. Astfel, copilul nu se poate împărtăși imediat după botez, ci doar după mirungere. În cazul în care acesta ar muri în acest interval, ar pleca din această lume neîmpărtășit. Au introdus această inovație deoarece au considerat că cel botezat va înțelege mai bine, la o vârstă ceva mai mare, primirea harului. Dar harul este darul lui Dumnezeu și nu depinde nemijlocit de voința omului. Pe de altă parte, când pruncul a fost botezat, a înțeles el că a primit harul botezului? Sau, la cei care se botează la o vârstă matură, harul care li se va dăruia de la Dumnezeu este oare dependent de percepția lor?

Dorind *să-i conducă*, așa cum susține, pe toți oamenii către Hristos și către paradis, biserica apuseană îi primește în sânul ei pe toți cei întorși de la alte biserici, culte sau secte, fără să-i mai reboteze. Recunoaște, așadar, indirect, botezurile săvârșite în orice altă biserică, deoarece singurul lucru care-i interesează este acceptarea de către aceștia a primatului și a infailibilității papale.

În continuare, vom prezenta mărturiile autentice ale unor adulți botezați, în mare parte africani, care ne descriu ce au simțit în momentul în care au fost botezați în cadrul Sfintei noastre Biserici Ortodoxe.

MĂRTURII DESPRE SFÂNTUL BOTEZ

a) Am văzut cu ochii mei un porumbel

Printre preoții și lucrătorii Misiunii Apostolice din Kolwezi – în sudul statului Congo, îl întâlnim și pe părintele Lazăr. Se distinge prin smerenia sa, deschiderea spre ascultare și sânguință. Într-o zi, m-am apropiat de el și l-am întrebat:

- Părinte Lazăr, cum ai devenit ortodox?

- Eu, părinte, până în 1983 eram nebotizat. Auzisem despre comunitatea protestantă a metodiștilor și la început am mers la ei. Am urmat cursurile lor catehetice, dar, când mi-au propus să mă botez, am simțit o împotrivire în sufletul meu. Apoi am mers la penitencieri, dar și de acolo am fugit din același motiv. Într-o zi, trecând pe lângă Biserica Ortodoxă a Sfântului Gheorghe din Kolwezi, mi-a trecut prin minte să intru. Îndată am simțit o mare bucurie interioară și o pace sufletească. O voce din mine mă anunța: *aceasta este Biserica pe care o cauți!* Am întrebat

de preot. Pe vremea aceea era fericitul părinte Cosma Grigoriatul. Am urmărit apoi lecțiile sale catehetice și împreună cu familia mea am decis să ne botezăm. Când am ieșit din baptisteriu, am văzut cu ochii mei un porumbel care zbura deasupra capetelor celorlalți, care se botezau în acel moment. L-am văzut și ceilalți frați. Părintele Cosma ne-a explicat că porumbelul simbolizează pogorârea Sfântului Duh, așa cum s-a întâmplat și la botezul Domnului în râul Iordan.

b) Un mic înger?

Orașul Louena se află la 300 de kilometri depărtare de Kolwezi. De când a fost numit acolo părintele Ioachim, în parohia Intrarea Maicii Domnului în Biserică, s-a remarcat un progres continuu în viața creștinilor din comunitate.

Părintele protoiereu Meletie a mers ultima dată în această enorie în octombrie 2002, în vederea rezolvării mai multor probleme misionare. Dorea să se informeze despre funcționarea noului gimnaziu ortodox, să vadă ce reparații s-au executat la școala de asistente medicale și să vorbească cu catehumenii despre botezarea lor. A fost întâmpinat călduros, în chip tradițional, cu flori, cân-

tări și dansuri locale. Mulțimea credincioșilor l-a condus apoi în noua biserică. La sfârșitul vecerniei, părintele i-a salutat și le-a vorbit despre programul său. Către sfârșitul cuvântării sale, s-a apropiat de el un copil de vreo cinci anișori, în fața Sfintelor Uși, care l-a apucat de degetul mic al mâinii stângi și i-a pus următoarele întrebări surprinzătoare:

- Ai venit, părinte, ca să Îl aduci pe Hristos în viața noastră?

Părintele Meletie a răspuns mecanic, fără să acorde prea mare importanță micuțului înger:

- Da, copilul meu, de aceea am venit.

- Astăzi o să ne mărturisiți și mâine ne vom boteza?

- Da, micuțele, așa vom face.

- Iar după botez Îl vom primi pe Hristos în lăuntru nostru prin Sfânta Împărtășanie?

- Da, copilul meu, așa este rânduiala în Biserica noastră.

- Și, după ce ne vom boteza, trebuie să avem grijă să nu mai facem păcate?

- Desigur, așa trebuie să facem!

- Bine, părinte, vă mulțumim că ați venit la noi. Vă așteptam...

Părintele Meletie, așa cum el însuși mi-a povestit cu emoție, a fost uimit de întrebările

micuțului. A presupus că acesta a participat la cursurile catehetice ale bisericii și de aceea a pus acele întrebări. Între timp, copilul se întorsese printre ceilalți copii din biserică. Părintele a continuat să comunice consiliului parohial și celor catehizați programul de a doua zi. La sfârșit, le-a cerut să-l aducă din nou în fața sa pe copilul respectiv. Atunci accia i-au spus că pentru prima oară l-au văzut și ei pe acel copil și că nu mai este de găsit între copiii din parohie. Au căutat pretutindeni, dar nu l-au mai găsit. I-au întrebat pe copii dacă-l cunosc sau dacă l-au mai văzut și altădată, dar nici aceștia nu știau nimic. Nici măcar nu văzuseră încotro plecase. Atunci părintele Meletie s-a emoționat și a zis: „Oare ne-a trimis Domnul un înger al Său, pentru a întări lucrarea Bisericii Sale?”

e) Mărturiile ale celor botezați

Mărturiile care vor urma provin de la un grup de aproximativ 12 băieți tineri care anul trecut au terminat școala agricolă a Misiunii Apostolice Ortodoxe din Kolwezi. Dirigintele lor, părintele Meletie, vrând să-i ajute la studiul în comun, în vederea pregătirii lor pentru apropiatele examene de admitere la Universitatea din Louboubasi, le-a oferit o sală

în clădirea Misiunii. Ei rămăneau acolo adeseori împreună, pentru a studia. Veneau apoi și la slujbele de la biserică și de multe ori cereau să afle mai multe despre credința ortodoxă și despre aspectele ei liturgice. Li s-au dat împrumut mai multe cărți, majoritatea în franceză. Le-au studiat și au mai cerut și altele. În cele din urmă, au cerut să fie botezați. Părintele Meletie a programat ca botezul lor să aibă loc sâmbătă, 13 iulie 2002. Printre alți candidați la botez, care în anul acela ajunseseră la 96, erau și acești 12 tineri, care proveneau din credințe diferite. I-a rugat să scrie fiecare câte ceva despre experiențele spirituale și binecuvântările pe care le-au trăit în acele zile de dinainte și de după botez. Câțiva dintre ei ne-au dăruit mărturiile scrise, pe care le-am tradus în continuare:

„Mă numesc Chisola Kapenda.

Înainte de a intra în Biserica Ortodoxă aveam o altă percepție despre aceasta, despre cultul ei, despre rugăciune și despre învățătura ei. Începusem să cred că se închină la idoli, așa cum o acuză mulți protestanți, deoarece are icoane ale sfinților, la care lumea se închină. Dar, după ce am urmat catehizarea, iar apoi m-am botezat, am simțit în

trupul meu și în suflet o mare ușurare, în vreme ce, înainte de asta, mă simțeam foarte împovărat. Când am ieșit din baptisteriu, am simțit o bucurie greu de descris în cuvinte. Am primit numele Aristos, iar toate părerile mele preconceptuate de dinainte de botez despre Biserica Ortodoxă au dispărut. Dimpotrivă, acum îmi doresc permanent să adaug rațiunii mele și inimii cât mai multe cunoștințe despre credința ortodoxă. Așa am înțeles, prin intermediul experiențelor mele, că aceasta este Biserica Apostolească. Nu ascunde nimic față de credincioșii săi în ceea ce privește învățătura. Vrea să-i unească pe oameni prin credința în Sfânta Treime.”

„Mă numesc Senuo Ukaita.

Înainte de a mă boteza, aveam anumite îndoieli în ceea ce privește Biserica Ortodoxă. Oamenii din afara Bisericii spun că în această Biserică nu există Dumnezeu. Eu, însă, din experiența pe care am trăit-o, am văzut că Dumnezeu există. Când părintele Meletie mi-a citit rugăciunea de iertare de după spovedanie, am simțit în sufletul meu o mare bucurie. Aceași bucurie, încă și mai intensă, am simțit-o după ce m-am botezat. Aproape că nu-i mai vedeam pe oamenii din jurul

meu, atât de plin era sufletul meu de bucurie. Am primit numele Evstratie. Pentru toate aceste binecuvântări Îi mulțumesc și Îl slăvesc pe Dumnezeuul nostru Iisus Hristos.”

„Mă numesc Yav Kasongo.

Înainte de a intra în adevărata Biserică a lui Hristos, eram musulman. În religia islamică ne învățau că Iisus Hristos nu este Fiul lui Dumnezeu și nici Mântuitor al oamenilor. Însă lângă Biserica Ortodoxă am învățat ce spune Hristos: *Cel care M-a văzut pe Mine L-a văzut și pe Tatăl Meu*. Astfel m-am decis să intru în adevărata Biserică a lui Hristos. În perioada în care urmam cursurile catehetice, simțeam o mare eliberare sufletească, deoarece începusem să trăiesc acel mod de viață pe care simțeam că-l pierdusem cândva.

Înainte de a mă boteza, mi-era frică și rușine, din cauza mulțimii oamenilor care stăteau în jurul baptisteriului. Când mi-a venit rândul să intru în apă, frica și rușinea s-au risipit. Ieșind din apa sfințită, am simțit o mare bucurie și ușurare ce îmi pătrundeau sufletul și trupul. Simțeam că am lăsat în urma mea o mare greutate. Am primit numele Dimitrie.

Din ziua în care am fost botezat, trăiesc o viață ce mi-aș dori să fie mereu condusă

de Dumnezeu. Orice gând rău ce îmi dă târcoale, îl alung, pentru că simt că nu mai pot păcătui în fața lui Dumnezeu, deoarece simt pretutindeni prezența Sa.”

„Mă numesc Yav Muzinga. Ziua în care m-am botezat, 13 iulie 2002, a fost una dintre cele mai speciale și mai minunate zile din viața mea. Am primit numele Ilie. Cu doar o zi înainte, fusesem admis, în urma examenului, la Facultatea de Agronomie din cadrul Universității. Când am ieșit din baptisteriu, am simțit o mare bucurie lăuntrică, ce-mi lumina întreaga existență. Am simțit că în mine are loc o transformare profundă. Rugăciunea pare să se înalțe de la sine către Dumnezeuul nostru Iisus Hristos. Doream să-I mulțumesc, simțeam nevoia, dacă ar fi fost posibil, să-L îmbrățișez, să plâng în fața Sa, deoarece simțeam că îmi scosese din suflet toate chinurile, toate supărările și păcatele.

Îi mulțumesc Domnului, deoarece mi-a oferit în dar calea spre mântuire. Îl slăvesc, pentru că m-a învrednicit să merg pe drumul Sfinților Săi. Mărit să fie mereu Numele Lui! Amin.”

„Mă numesc Rafael Ilunga. Mai înainte de a fi botezat, nu aveam pace în sufletul